

han vil være Skolelærer, men at de Karakterer, han allerede har faaet ved den almindelige Forberedelsesexamen, blive at overføre paa hans Skolelærerexamensbevis, hans Dimissionsbevis og der faae den samme Talværdi, som de vilde have havt, hvis han havde taget den almindelige Skolelærerexamen i disse Fag. Den ærede Minister fremhævede, at Examenkommissionen har været opmærksom paa, at der ikke er saa ganske saa unge Mennesker, der saaledes tage deres 1ste Del ved den almindelige Forberedelsesexamen. — Jeg vil forøvrigt i Forbigaaende bemærke med Henhyn til denne Anordning, der sammenfletter de flere Præliminæreexaminer eller i alt Fald de to, vi havde, som igjen vare af forskjellig Slags, og som man maatte tage ved Kommissionen eller ved selve Skolen, at jeg i det Hele taget betragter denne Simplifikation af Examen som ganske heldig, saavel som ogsaa selve Valget af det Undervisningsstof, hvori de unge Mennesker skulle prøves, og navnlig den Stilling, som Modersmaalet og Litteraturhistorien har faaet. Men ved Siden deraf forekommer det mig, og det synes jo ogsaa, at den ærede Minister selv er kommen til denne Erkjendelse, at det er særdeles uheldigt, at unge Mennesker i 15 Aars Alderen aflægge den endelige Prøve i Naturvidenskab, Geografi og Mathematik. Det turde dog nok være Tilfældet, at de efter mit Kjendskab til Realskolens Dyder og Vyder, ved at aflutte Undervisningen saa tidlig, faae en temmelig fletagtig Uddannelse i disse for Almuekolen saa vigtige Fag. Men hvis nu Examenkommissionen har faaet Die derfor, saa vil den vel tage under Overveelse, om dette Forhold er formaalstjenligt. Jeg er aldeles overbevist om, at det ikke er det. Den Jordannelse, som disse unge Mennesker har faaet, er ganske sikkert ringere, end den bør være, naar de skulle gaa ud som Lærere. Men det forekommer mig, at naar Ministeren har indset — og der er jo adskillige Ting i Motiverne, der tyde derpaa — at dette Forhold ikke er rigtigt, saa maa det Næste ikke være at gaa videre paa den Vej, men se at bøde af. Ministeren vil, som han siger, gjøre Skridtet fuldt ud, men Examenkommissionen vil kun gjøre det halvt, idet den fremdeles vil lade Prøven i Naturvidenskab, Geografi og Mathematik ved den almindelige Forberedelsesexamen og Karaktererne heri overføre i Skolelærerexamensbeviset. De vil vel fordrø for Alle, at de skulle tage den almindelige Forberedelsesexamen, men mener samtidig, at de kunne lade disse Karakterer overføre. Ministeren vil i det Hele gaa videre, han vil ophæve

Post 10 i Anordningen af 1881, men derimod forlange, at de skulle Alle have taget almindelig Forberedelsesexamen. Men de ville ogsaa efter hans Forslag slippe for Geografi, Naturhistorie og til Dels ogsaa Mathematik; naar man har taget den almindelige Forberedelsesexamen, saa har man dermed Fred i de Fag. Den ærede Minister sætter altsaa den almindelige Forberedelsesexamen i et andet Forhold til Skolelærerexamen, end Kommissionen. Med andre Ord: Ministeren ønsker her efter Motiverne at stille Forholdet saaledes, at Alle skulle i Henhold til Post 3 i Anordningen af 30te August 1881 have taget den almindelige Forberedelsesexamen, inden de blive Lærere. Jeg tror ikke, at den sidste ærede Taler har Ret, naar han sagde, at der ubetinget kun var Tale om to Sprog. Derom staar Intet i Motiverne. Der staar, at Kommissionen gif ud fra, at der kun skulde forlanges to Sprog, men hvorledes Ministeren vil stille sig, derom staar der Intet. Han kan, efter hvad der her foreligger, godt forlange alle tre Sprog, ligesom overfor dem, der vil gaa den polytekniske Vej. Det ærede Medlem erindrer vel nok, at de, der ville gaa den polytekniske Vej — og der er et andet Fag, som jeg ikke i Diebliftet erindrer, hvorom det ogsaa gjælder — maa undertaste sig Examen i alle tre Sprog. Hvad end den ærede Minister maatte mene herom, saa staar der i hans Motiver Intet om, at han vil nøies med to Sprog, saa der er i alt Fald Intet i Veien for, at en følgende Minister siger: de have at aflægge Prøver i alle de tre fremmede Sprog: Engelsk, Tydsk og Fransk. Jeg betragter det som en meget lidet heldig Vej at slaa ind paa, at Skolelærere skulle have to eller tre fremmede Sprog, det vil sige Begyndelsen til dem; thi det vil jo blive meget lidet, og de ville jo kun naae meget kort frem i en virkelig sproglig Dannelse. I det Hele tror jeg ikke, at man maa sammenstille Uddannelsen af Lærere med f. Ex. Uddannelsen af Landinspektører, danske Jurister og alle dem, der ville ind paa Landbohøjskolen, der er en forskj. Lærers Uddannelse skal fra første Færd lægges som en Helhed, om jeg saa maa udtrykke mig, lægges saaledes at han faar Uddannelsen i sine Fag netop med Lærergjerningen for Die. Landinspektøren faar ikke senere hen i Livet i den Grad Brug for de Fag, han lærer til Forberedelsesexamen. Det Samme gjælder om de danske Jurister, de have ikke senere i den Grad Brug for deres Geografi og deres Naturhistorie som de vordende Lærere, der netop stadig skulle bruge de Fag, som de til-